

ЧЕ СА ЗАКЛЕХМЫ ВЕДНО ДА БѢДИМЪ
 Да са скретемы въ єднѣ дѹшѣ.
 Не дей забрава че си са клела
 Да ми опадишъ бѣрна любови,
 И азъ са заклебамъ на любовь тъ си,
 Че щж та имамъ на сърце.
 Да не умира твоя-та клетба,
 И да не тваришъ ты дѹгъ вѣнецъ.
 Горь на небе-то щемъ са прегжренемъ
 И ще живѣемъ и двама тамъ.

Воніос ехаса.

И да си останала
 На младость ты вдовица
 Пакъ отъ сички-тѣ моми
 Ты по си хѣбвица.
 Отъ мжжъ си лишена
 Но не и отъ хѣбости,
 Твой-то красно лице
 Пакъ любови распала.